ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1913 - 1938)
ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰδιοκτῆται: Δ. ΚΥΡΙΑΖΗ, Κ. & Μ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΕΘΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΣΠΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
28
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940
Ἔτος 28ον. Ἀριθμὸς φύλλου 9.348
ΓΡΑΦΕΙΑ: Κολοκοτρώνη 8. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Καρύτση 3.

Ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν

"Ὕστερ' ἀπὸ μακροτάτην σειρὰν ἀπειλῶν, προκλήσεων, σκευωριῶν, ἀποπειρῶν ἐκφοβισμοῦ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἰταλία ἀπέρριψε, τέλος, τὸ προσωπεῖον. Μὲ μίαν ἰταμωτάτην διακοίνωσιν ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτής της ἠξίωσεν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν οὐσιαστικῶς τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν αἴτησιν περὶ παραδόσεως τμημάτων τοῦ ἐθνικοῦ μας ἐδάφους.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἦτο βεβαίως δυνατὸν νὰ δεχθῇ τὸ ἰταμὸν τελεσίγραφον. Ἕνας Λαὸς ὑπερήφανος, ὅπως ὁ Ἑλληνικός, ποὺ ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν του μὲ ἀγῶνας ὑπερανθρώπους ποὺ προκάλεσαν τὸν θαυμασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, καὶ μὲ ποταμοὺς αἱμάτων, θ' ἀπηρνεῖτο τὴν ὑπερτρισχιλιετῆ ἱστορίαν του ἐὰν ἐδέχετο νὰ ὑποταγῇ εἰς ἀξιώσεις, ποὺ συνεπάγονται ἀπεμπόλησιν τῆς ἀνεξαρτησίας του καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑποστάσεώς του.

Εἰς τὸ Ἰταλικὸν τελεσίγραφον ἐδόθη ἡ μόνη ἀπάντησις ποὺ ἁρμόζει εἰς ἔθνος ποὺ ἐγνώρισε πάντοτε νὰ περιφρουρῇ ὅ,τι πολυτιμότερον ἔχει: αἱ θρασύταται ἀπαιτήσεις ἀπερρίφθησαν ἀσυζητητί.

Κατόπιν τούτου ἡ Ἰταλία προσέφυγεν εἰς τὴν ὠμήν, εἰς τὴν κτηνώδη βίαν: τὰ στρατεύματά της, τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὴν κατακτημένην Ἀλβανίαν, ἐκινήθησαν ἀπὸ τῆς 6ης πρωινῆς διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἀλλὰ προσέκρουσαν εἰς τὰ στήθη τῶν Ἀκριτῶν μας, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀτσάλινον καὶ ἀδιαπέραστον θώρακα τῆς ἀπειλουμένης Πατρίδος.

Οἱ ὀνειρευόμενοι ν' ἀναστήσουν τὴν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν θ' ἀντιληφθοῦν ἀμέσως ὅτι τὸ ἐγχείρημα κάθε ἄλλο παρὰ εὔκολον ἐμφανίζεται. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε Ἀλβανία. Ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ὑποταχθῇ ποτὲ εἰς τὴν μοῖραν ποὺ ἐπεφύλαξαν οἱ προστάται τῆς Ἀλβανίας εἰς τὴν ἀτυχῆ κηδεμονευομένην των. Ἡ Ἑλλὰς γνωρίζει ν' ἀγωνίζεται, νὰ ὑπερασπίζῃ ἑαυτήν, νὰ μὴ δειλιᾷ ἐνώπιον οὐδεμιᾶς θυσίας, προκειμένου νὰ περιφρουρήσῃ ὅ,τι τῆς ἐκληροδότησεν ἡ μακρὰ ἔνδοξος ἱστορία της.

Εἰς τὸν ἀγῶνα εἰς τὸν ὁποῖον τὴν ἀναγκάζει ν' ἀποδυθῇ ἡ ἀχαρακτήριστος ἰταλικὴ ἐπίθεσις, ἡ στιγματίζουσα αἰωνίως τὴν πατρίδα τοῦ Ματσίνι, τοῦ Γαριβάλδη καὶ τοῦ Καρντούτσι, ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε μόνη. Ἔχει τὴν ἰσχυρὰν ἐνίσχυσιν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἡ ὁποία ἔχει ἐγγυηθῇ τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, τὴν ἀποτελεσματικωτάτην ἀρωγὴν τῆς [illegible] τῆς συμμάχου τῆς Τουρκίας. Ἔχει, τέλος, τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξιν ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ποὺ ἐξεγείρεται ἐνώπιον τοῦ νέου ἐγκλήματος τοῦ διαπραττομένου ἐναντίον ἑνὸς μικροῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἠθέλησε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ζήσῃ ἥσυχος εἰς τὴν γωνίαν ὅπου κατοικεῖ.

Ἀλλ' ἡ Ἰταλία, ὡς τονίζει ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ παλλόμενον ἀπὸ πατριωτικὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἀποφασιστικότητα διάγγελμά του πρὸς τὸν ἑλληνικὸν Λαόν, δὲν ἠνείχετο νὰ ζοῦν οἱ Ἕλληνες ἐλεύθεροι. Μολονότι καὶ ἡ ἰδία ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνοτήτων, τὴν καταπατῇ μὲ τὸν πλέον ἀναίσχυντον τρόπον. Ἀπὸ μηνῶν ἤδη ὅλαι αἱ προσπάθειαί της τείνουν εἰς ἕνα καὶ μόνον σκοπόν: εἰς τὴν ὑποδούλωσιν τῆς χώρας μας. Αἱ παιδαριώδεις καὶ ἄστειαι ἐπινοήσεις περὶ δῆθεν διαπραγιῶν ἐναντίον τῶν Ἀλβανῶν τῆς Τσαμουργιᾶς, ὁ τορπιλλισμὸς τῆς «Ἕλλης», περὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν ἀναμφισβήτητοι ἀποδείξεις ὅτι εἶνε ἔργον ἰταλικοῦ ὑποβρυχίου, ἡ χθεσινὴ σκηνοθέτησις μεθοριακῶν ἐπεισοδίων καὶ δυναμιτιστικῶν ἀποπειρῶν, ὅλη αὐτὴ ἡ ἐκστρατεία ἐναντίον μας ἐπιστέφεται τώρα ἀπὸ τὸν φυσικόν της ἐπίλογον: ἀπὸ τὴν ἐντελῶς ἀδικαιολόγητον, τὴν αὐτόχρημα γκαγκστερικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Χώρας μας, ἡ ὁποία οὐδὲν ἄλλο ἔπραξε παρὰ νὰ τηρῇ οὐδετερότητα ἀπόλυτον, ὑποδειγματικήν, μέχρι σχολαστικότητος φθάνουσαν, πρὸς ὅλους τοὺς ἐμπολέμους.

Καὶ τώρα, ὁπότε ὁ κύβος ἔχει ριφθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ρώμης, τῶν ὁποίων ἡ φιλοδοξία οὐδένα γνωρίζει χαλινόν, ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς συνασπίζεται ὡς εἷς καὶ μόνος ἄνθρωπος γύρω ἀπὸ τὴν Α. Μ. τὸν Γεώργιον τὸν Β΄, τὸν Βασιλέα τοῦ Καθήκοντος, καὶ γύρω ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην. Ἀπολαύων τοῦ ὑψίστου ἀγαθοῦ τῆς ἀπολύτου ψυχικῆς ἑνώσεως ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἀποδύεται μὲ ἤρεμον ἀποφασιστικότητα εἰς τὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον τὸν ρίπτει ἡ Ἰταλικὴ ἐπίθεσις. Ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶν προγόνων του, ἐκείνων ποὺ ὑπερήσπισαν τὴν Ἑλλάδα ἐναντίον τῶν Βαρβάρων, καὶ τῶν ἡρώων τοῦ 21, μάχεται μὲ πεποίθησιν ἐπὶ τὸ δίκαιόν του ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν μέχρι τῆς τελικῆς νίκης, διὰ νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ὑπέροχον κατακλεῖδα τοῦ Βασιλικοῦ Διαγγέλματος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος ὁ Β΄ καὶ ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης Ἰωάννης Μεταξᾶς, γύρω ἀπὸ τοὺς ὁποίους συνασπίζεται ὡς εἷς καὶ μόνος ἄνθρωπος ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς κατὰ τὴν παροῦσαν ὑψίστην ἱστορικὴν στιγμήν.

Αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἀμύνονται τοῦ πατρίου ἐδάφους

Τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν διὰ τὸν ἀγῶνα εἰς τὰ σύνορα

Τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ ἐξέδωκε τὴν [illegible] ἀνακοινωθέν:

«[illegible] δυνάμεις [illegible] ἀπὸ τῆς 5.30 πρωινῆς [illegible] τμήματα [illegible] τῆς ἑλληνοαλβανικῆς μεθορίου. Αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἀμύνονται τοῦ πατρίου ἐδάφους».

Ἀθῆναι, τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1940.

Τὰ γεγονότα, ποὺ κατέληξαν εἰς τὴν ἰταλικὴν ἐπίθεσιν, ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Τὸ Στέφανι, τὸ ἰταλικὸν Πρακτορεῖον Στέφανι ἐξέδωκεν ἀνακοίνωσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἀνέφερεν ὅτι δῆθεν ἐνοπλος ἑλληνικὴ συμμορία ἐπετέθη κατὰ ἀλβανικῶν φυλακίων, διὰ [illegible] τῆς συμπλοκῆς.

Τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον διέψευσε κατηγορηματικῶς τὴν ψευδῆ ταύτην ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἰταλικοῦ Πρακτορείου καὶ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ Ἕλλην ἀξιωματικὸς διοικητὴς τοῦ ἑλληνικοῦ φυλακίου ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸν Ἰταλὸν διοικητὴν τοῦ συνοριακοῦ τομέως, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῶν συμβάντων.

Ἡ συνάντησις ὡρίσθη διὰ τὴν 4ην μ. μ. τῆς χθὲς Κυριακῆς, ἀντὶ ὅμως τοῦ διοικητοῦ τοῦ τομέως ἀπεστάλη εἰς τὸν Ἕλληνα ἀξιωματικὸν Ἰταλὸς ὑπαξιωματικός.

Ὁ Ἕλλην διοικητὴς τοῦ Τομέως παρεκάλεσε τότε ὅπως ἐπαναληφθῇ ἡ συνάντησις καὶ λάβῃ μέρος εἰς αὐτὴν ὁ Ἰταλὸς διοικητὴς τοῦ Τομέως.

Η ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν 3ην πρωινὴν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Γκράτσι ἐπεσκέφθη τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶν καὶ ἐπέδωκεν αὐτῷ μακρὰν διακοίνωσιν, τονίσας ὅτι τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα θὰ κινηθοῦν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος τὴν 6ην πρωινήν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, συνῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον εἰς συνεδρίασιν παραταθεῖσαν μέχρι τῆς 6ης πρωινῆς.

Κατ' αὐτὴν ἀπεφασίσθη ἡ κήρυξις γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, ὑπογραφέντων τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων.

Τὴν πρωΐαν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν ἑλληνικὸν Λαὸν τὸ ἑξῆς διάγγελμα:

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

Ἡ στιγμὴ ἐπέστη καθ' ἣν θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν τιμήν της.

Μολονότι ἐτηρήσαμεν τὴν πλέον αὐστηρὰν οὐδετερότητα καὶ ἴσην πρὸς ὅλους, ἡ Ἰταλία, μὴ ἀναγνωρίζουσα εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ ζῶμεν ὡς ἐλεύθεροι Ἕλληνες, μοῦ ἐζήτησε σήμερον τὴν 3ην πρωινὴν ὥραν τὴν παράδοσιν τμημάτων τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς βούλησιν καὶ ὅτι [illegible] τῆς θὰ ἤρχιζε τὴν 6ην πρωινήν. Ἀπήντησα εἰς τὸν Ἰταλὸν πρέσβυν ὅτι θεωρῶ καὶ τὸ αἴτημα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον γίνεται τοῦτο ὡς κήρυξιν πολέμου τῆς Ἰταλίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἕλληνες!

Τώρα θὰ ἀποδείξωμεν ἐὰν πράγματι εἴμεθα ἄξιοι τῶν προγόνων καὶ τῆς ἐλευθερίας τὴν ὁποίαν μᾶς ἐξησφάλισαν οἱ προπάτορές μας. Ὅλον τὸ Ἔθνος ἂς ἐγερθῇ σύσσωμον. Ἀγωνισθῆτε διὰ τὴν Πατρίδα, τὰς γυναῖκας, τὰ παιδιά σας καὶ τὰς ἱερὰς μας παραδόσεις. Νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών!

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μετὰ τὸ ἀνωτέρω διάγγελμα ἐξεδόθη τὸ κάτωθι Βασιλικὸν Διάγγελμα:

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως σᾶς ἀνήγγειλε πρὸ ὀλίγου ὑπὸ ποίους ὅρους ἠναγκάσθημεν νὰ κατέλθωμεν εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Ἰταλίας, ἐπιβουλευθείσης τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην στιγμὴν εἶμαι βέβαιος ὅτι κάθε Ἕλλην καὶ κάθε Ἑλληνὶς θὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκόν του μέχρι τέλους καὶ θὰ φανῇ ἀντάξιος τῆς ἐνδόξου ἡμῶν Ἱστορίας.

Μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὰ πεπρωμένα τῆς Φυλῆς τὸ Ἔθνος, σύσσωμον καὶ πειθαρχοῦν ὡς εἷς ἄνθρωπος, θὰ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν μέχρι τῆς τελικῆς νίκης.

Ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τῶν Ἀθηνῶν, τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1940.

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας ἐκυκλοφόρησε σήμερον τὴν κάτωθι προκήρυξιν:

Ζοῦν καὶ μεγαλουργοῦν τὰ Ἔθνη, ἐκεῖνα μόνον, ποὺ ξέρουν νὰ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΔΙΣΤΑΓΜΟ, ΧΩΡΙΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ, ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟ ΘΑΝΑΤΟΝ καὶ μὲ ἀποφασιστικότητα διὰ νὰ διατηρήσουν τὴν Ἱστορία τους, τὴν Τιμή τους, τὴν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ τους καὶ τὰ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ τους.

Μόνον ὅποιος Λαὸς ξέρει νὰ κατακτᾷ τὶς ἔννοιες αὐτὲς ἔχει θέσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Ὁ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ἀνέκαθεν ἐσήμανε ἡ ὥρα ΑΠΗΝΤΗΣΕ σὲ τέτοιες στιγμές: ΝΙΚΗ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Ἔτσι ἔζησε τρεῖς χιλιάδες χρόνια. Ἔτσι χάρις στὴν 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ θὰ συνεχίσῃ εἰς τοὺς αἰῶνας τὴ ΖΩΗ καὶ τὴ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ.

Ε. Ο. Ν.

Η ΖΩΗ

Γραφειοκρατία

[illegible]

Τὸ μουσεῖον Ὀλυμπίας

[illegible]

Καὶ πάλιν ὁ ἀθάνατος

Σχετικῶς μὲ τὰ ὅσα ἐγράφησαν περὶ τοῦ ἀθανάτου, ὁ ὑφηγητὴς τῆς Βοτανικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Κων. Α. Γκανιάτσας μᾶς παρέχει δι' ἐπιστολῆς του τὰς κατωτέρω διευκρινίσεις: «Ὁ ἀθάνατος εἶνε φυτὸν ποὺ ἀπαντᾶται εὐρύτατα εἰς τὰς νοτίους περιοχὰς τῆς χώρας μας. [illegible]»

'Αττικαὶ ἡμέραι

Τὸ σχοινί

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀγοράζει ἕνα φάρμακον διὰ νὰ σώσῃ τὴν κινδυνεύουσαν ζωήν του καὶ τοῦ ὁποίου ἡ κατάστασις χειροτερεύει, διότι τὸ φάρμακον εἶνε νοθευμένον, ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ καταγγείλῃ τὸν φαρμακοποιόν. Καὶ αὐτὸ συνέβη πολλάκις. Πρώτην φορὰν ὅμως ἐμφανίζεται ἄνθρωπος ποὺ καταγγέλλει ἐκεῖνον ποὺ τοῦ ἔσωσε τὴν ζωήν. Καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ κ. Τζὼν Σμίθ. Ὁ κύριος λοιπὸν αὐτός, ἔχων σοβαροὺς λόγους νὰ εἶνε δυσαρεστημένος μὲ τὴν ζωήν, ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ. Ἔβαλε κάτω ὅλα τὰ εἴδη τῶν θανάτων καὶ εὗρε ὅτι ὁ καλλίτερος καὶ ὁ οἰκονομικώτερος εἶνε ὁ διὰ τῆς κρεμάλας. Ἕνα μέτρο σχοινὶ δὲν στοιχίζει τίποτε. Ἔπειτα, ὅταν ἀποθνήσκῃ κανεὶς χωρὶς νὰ πατάῃ στὴ γῆ, τῆς ὁποίας ἐκακοτύχησε, τὴν ὁποίαν τόσον ἐμίσησε, εἶνε μία ἱκανοποίησις. Ἔκαμε λοιπὸν ὁ κ. Τζὼν Σμὶθ εἰς ἕνα ἐμπορικὸν καὶ ἀγόρασε ἕνα σχοινί, τοῦ ὁποίου τὴν στερεότητα ἐπροσπάθησε νὰ ἐγγυηθῇ ὁ ἔμπορος. Βέβαιος πλέον ὅτι θὰ πεθάνῃ, ἔδεσε τὸ σχοινὶ εἰς ἕνα δένδρον καὶ ἐκρεμάσθη. Ἀλλά, εἴτε διότι ὁ κ. Σμὶθ ἦτο πολὺ βαρύς, εἴτε διότι τὸ σχοινὶ δὲν ἦτο καλῆς ποιότητος, ἡ ἀπόπειρα ἀπέτυχε. Δηλαδὴ τὸ σχοινὶ ἔσπασε καὶ ὁ μελλοθάνατος εὑρέθη ἀπροσδοκήτως ἐκεῖ ποὺ ἐδῶ καὶ εἰς τὰς ἀγκάλας πάλιν τῆς ζωῆς. Καὶ ἀπὸ δῶ ἀρχίζει τὸ περιεργότερον μέρος τῆς τραγῳδίας. Ὁ ἀποτυχὼν εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον ἤγειρεν ἀγωγὴν ἐναντίον τοῦ ἐμπόρου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἠγόρασε τὸ σχοινί, ζητῶν ἀποζημίωσιν 5.000 δολλάρια διότι δέν... ἀπέθανεν ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς ποιότητος τοῦ σχοινιοῦ. «Κύριοι δικασταί, εἶπε, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ἡ αἰτία ποὺ ζῶ. Καὶ ζητῶ νὰ μοῦ καταβάλῃ τὰ ἔξοδα τῆς ζωῆς ἕως ὅτου εὕρω ἀσφαλέστερον τρόπον αὐτοκτονίας».

— Δὲν σᾶ νὰ πνιγῆς... ἀπήντησεν ὁ δικαστής. Καὶ ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν.

Ὁ κ. Τζὼν τότε ἐξελθὼν τοῦ δικαστηρίου ἐσπευσεν ἀμέσως νὰ προμηθευθῇ ἕνα στερεώτερο σχοινί. Ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν διὰ νὰ δεθῇ γεροντόδαρα μὲ τὴν ζωήν.

Τ. ΜΩΡ.

Τὰ λυκόφως καὶ τὰ δράμα τῆς δευτέρας Αὐτοκρατορίας

Ναπολέων Γ΄ καὶ Αὐτοκράτειρα Εὐγενία

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗΣ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ Γ΄ ΚΑΙ Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΣΕΝΤΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1870.

119ον

Καθ' ἣν ἐποχὴν (Μάϊος 1855) ὁ στρατηγὸς Πελισιὲ ἀντικατέστησεν εἰς τὴν ἀρχιστρατηγίαν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων τῆς Κριμαίας τὸν στρατάρχην Καρομπέρ, τόσον οἱ συμμαχικοὶ στρατοὶ ὅσον καὶ ὁ ἀντίπαλος τῶν ρωσικῶν, εἶχον ἐνσχυθῇ σημαντικά.

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1854 ἦρχισαν σοβαραὶ περὶ τὴν Σεβαστούπολιν ἐπιχειρήσεις, ποὺ ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Ἱστορίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐπιχειρήσεις τῆς Σεβαστουπόλεως». Διὰ νὰ ἐξουδετερώσουν οἱ σύμμαχοι τὰ μεγάλα ρωσικὰ κέντρα ἐφοδιασμοῦ ἐξετέλεσαν διὰ τῶν στόλων αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἐπέβαινον μονάδες στρατοῦ, ἐπιχειρήσεις κατὰ μῆκος τῶν ρωσικῶν παραλίων τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων ἐπανῆλθον, περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου τοῦ 1855, εἰς τὰς βάσεις τῆς Μπαλακλάβας καὶ τῆς Καμιέσχ.

Τὸ πρωῒ τῆς 7ης Ἰουλίου 1855 κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατῶν τὰ προκεχωρημένα, πρὸ τῆς Σεβαστουπόλεως, ἔργα, ἀλλ' ἐματαιώθη ὑπὸ τῆς κατοχῆς τῶν Ρώσων τὸ ὀχυρὸν Μαλακώφ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐ[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]